

דף כג.

חוי"מ סימן קנה מעיף לו עין משפט א.ב.ג.ה.

לוlez. בד"א בראהו ושתק שמהל ואינו יכול לחזור ולבקש הרחקה בשאר נזיקין חוץ מ"ד' דבריהם **וְהַם** : העשן, ריח בית הכסא, האבק וכיוצא בו, ונידנוד הקركע שככל אחד мало אין לו חזקה גם בראהו ושתק אפי' אחורי כמה שנים, שאין הדעת סובלתן יוכל לומר לו סבור היהתי לקבל ואני יכול לסתובול.

* ואפי' סמך זה קודם שבא השני לשם **ב'** צריך להסיר הנזק.

* מיהו אם זכו שניהם משל הפקר כל הקודם זכה **ו אין** השני הבא אחורי יכול למחרות אף שזה גירי דיליה, שהשני הוא שהביא על עצמו הגירי שסמן כל כך לראשונה.

לו לה. גם בהזק ראייה במקום שצורך מהחיצה כוגן בחצר השותפים **ז'** שיש בה דין חולקה, או שחילוקה מרצונם אין להם חזקה לאחר שמזיקים זה את זה ובלי שום עשיית מעשה אין להם חזקה, אף שעמדו כך بلا מהחיצה שנים רבות אחד כופת חבירו לעשות מהחיצה בכל עת שירצתה.

לוlett. שינוי חז"ל נזיקין אלו משאר נזיקין לפי שאין דעתו של אדם סובלת נזיקין אלו, וחזקתו שאינו מוחל בדבר שהזיקן הייזק קבוע.

א. ממסקנת הגמ' ב"ב כ"ג ע"א. ועפר ואבק מדף כ"ז ע"א. ונידנוד הקrkע מדף כ"ה. ורמב"ם בפ"י"א משכנים הלכה ד'.

ב. ואפי' החזיק ג' שנים מ"מ בעשן ובית הכסא המזיק צריך להרחיק. סמ"ע ס"ק ע"ט.

ג. ריב"ש בתשובה סי' שכ"ב, וד"מ.

ד. בדבר שהזיק הוא ממילא כו"ע מודים שלא מהני חזקה. ועוד מטעם אחר שכטב הטור בס"י קנ"ז סעיף ט', דעתמא דחזקה כיוון שלא מיתה הפסיד, והיינו דוקא שהמחזיק מזיק ואין נזיק, כוגן מי שיש לו חלון פתוח לחצר חבירו, אבל היכא שהמחזיק נזק כמו שהוא מזיק יכול לא להשתחי למחרות כיוון שאינו מזיק כמו שהוא מזיקני והייתי ממתין אולי תפתח אתה לתבע וgam היזק תדרי הוא זה כמו עשן ובית הכסא לא רק חלון שאינו תדרי שלאורה הוא עשוי ולא להסתכל בו לחצר חבירו, שאסור הוא לאדם להסתכל לחצר חבירו.

ומ"מ גם באלו אם קנו מידו **ה** שמהל, אין יכול לחזור בו.
חומר סימן קנה מעיף לט

לו. * מב. כל נזק גדול שאין אדם יכול לשובלו אין לו חזקה **ו**. כגון החזיק לעשות נבלות במקומו **ז** ונכנסים עורבים בגלל הדם והרי הם מציירים את חבירו בצייפופם או בדם שברגליהם ויושבים על אילנותיו ומקלקלים פירוחתו **ח**, אם היה קפדן או חוללה שהציפוף מזיקו, המזיק חייב לבטל אותה מלאכה או ירחיק עד שלא יבא לו נזק, שהזיק זה דומה לריח בית הכסא שאין לו חזקה.

חומר סימן קנה מעיף לט

עין משפט ה.

عين בסעיף הקודם

חומר סימן קנה מעיף כד

עין משפט וו.

כד כה. מרוחיקין השובך מהעיר המשים אמה **ט**, ולא יעשנו בתוך שלוআ"ב יש לו ני' אמה לכל רוח.

ואם לקחו **ו** מאחר כמהות שהוא אפילו הוא בתוך בית רובע הרי הוא

ה. ובלא קניין לא מהני, שדומה לקרוע כתומי והפטר שיכול לחזור בו, אף שהתחילה כבר לקרווע, לכך צדיק קניין לחזק הדבר. כ"כ הב"ח.

ועיין בביבאים ס"ק כי דאפי' בשאר נזקיין לא מהני מחלוקת بلا קניין מטעם זה, ודוקא שמהל לו אחר שהייה שם דבר הנזק, אבל אם נתן לו רשות להעמיד שם קודם שהיהה דבר הנזק, אפילו בעשן ובית הכסא הו מחלוקת بلا קניין. נתיבות בחידושים ס"ק ס"ד.

ו. טור בשם הרואה"ש ב"ב פ"ב סי' י"ח. ולמדו ממעשה דרב יוסף ב"ב כ"ג. וכ"כ הריב"ש בס"י קצ"ג.

ז. וכותב ה"ה בפי"א משכנים הלכה **ה** שע"פ ששאר אנשים אין מקפידים בזה, וזה דעתו קצירה ומחייב בזה יכול למחות ואין חזקה מועילה כנגדו. וכותבו המפרשין והוא שידוע ומהזק שאין דעתו סובלת, וזה מה שכותב המחבר בסעיף מ"א.

ח. היינו שהוא מפונק ואין יכול לאכול הפירות שנתכללו בדם. סמ"ע ס"ק פ"ח.

ט. משנה כ"ג ע"א. והטעם שלא יפסידו זרעוני הגינה שבתוכה העיר או שעל גני העיר, ושיערו חז"ל בנ' אמה כרום כבר מלא, ואינם מזיקים עוד. סמ"ע ס"ק נ"ד.

ו. ה"ה גורן ובורסקי דסעיף כ"ב וכ"ג. סמ"ע ס"ק נ"ז. ובפעמוני זhab הקשה דמאי שנא גורן שgam בקדם מסלקו, ותירץ דשאני התם אף' היה עשוי בהיתר מקודם עכ"ז יכולים אח"כ הבאים לקבוע שם דירותם ולמחות בו אבל כאן אירוי שמהלו לו ועשה השובך ולא מייחו ע"ש.

בחזקתו. ואפי' נפל יכול לחזור ולבנותו שטרענים לлокח **כ** שהראשון עשוו ברשות אפי' נגד רבים.

ח"מ פימן שע מעיף א עין משפט ח.ט.ג.כ.ל.

א. יש דברים שאסרו חכמים משום גזל והעובר עליהם הרי זה גזלן מדבריהם **ל**. כגון מפריחי יונקים ומשחקים בקוביה, כיצד, לא יפריח אדם בתוך היישוב שהרי לוקח ממון אחרים שלא כדי משום כשהוא משלח זכר שיביא נקבה משוכך אחר **ג**, או נקבה ותביא לו זכר, וזהה בשאר חיות או עופות **ה**, והעשה כן הרי זה גזל מדבריהם.

ח"מ פימן קנה מעיף כד עין משפט מג. עין לעיל דף כב: עין משפט ח

דף כג:

ח"מ פימן רם מעיף ח עין משפט א.ב.ח.ז.ז.ט.

ח יא. גוזל שמדדה ואיןו יכול לפרק הנמצא קרוב לשוכך אם נמצא בתוך חמישים אמה הרי הוא של בעל השוכך, ומהווין לנ' אמה של מוצאו **שאין הגוזל מדדה יותר מני אמה** **כ**.

כ. והעיר הט"ז שלא אמרו כן אלא בדבר שהמודרך עצמו נאמן בחזקה שיש עמה טענה, אבל בדבר שלא מהני חזקה כגון בעשן ובית הכסא אין טענון לлокח. וע"כ חלק דבורוסקי וגוריון דaicא היזקא דוגוף לא מהני חזקה. נתיבות ס"ק מ"ד וכותב דכן העיקר כהט"ז.

ל. רמב"ם פ"ז מגילה הלכה ז', ממשנה בסנהדרין כ"ד ע"ב, ושם בדף כ"ח ע"ב מפריח יונקים כדי להביא אחרים.

מ. ואין זה גזל גמור שגם בעל השוכך שבאים שם לא זכה בהם בקניין גמור שמעלמא באו אליו, אלא שחכמים אסרוו משום סרך גזל. סמ"ע ס"ק א'.

נ. אבל בהמות אין דרכם להביא מהיערות אלא מכין שאר בהמות שיש להם בעליים ויש בזה גזל גמור חוץ משור הברה. סמ"ע ס"ק ב'.

ס. ממשנה ב"ב כ"ג ע"ב, ואמרו בגמ' דבשיעור נ' אמה ממלאים כריסם, וחוזרות לקינן וב במסדרים יותר כין שאינה יכולה לפrox. סמ"ע ס"ק ל"א. ומהווין לנ' אמה של מוצאו, שאין לתלות שהשוכך נדרה ובאה, אלא אמרין דעובי דרכם עברו שם ונפלו

* ובסביל של כרמים ע' אפי' מוחוץ לנ' אמה של בעל השובך.

ח יב. נמצא הגוזל בין שתי שוכנות הרי הוא של הקרוב יותר פ', ואם המרחק הוא מanche על מחצה יחלוקו, והוא שהיונים של ב' השוכנות שוין במנין אבל אם היו יוני שוכן אחד רבים יותר מהשני הלא אחר הרוב ז' אע"פ שהוא רחוק ק'.

* ובגוזלות שמספריהם בכל עניין הוא של מוצאו ר'.

מהם, ורובא דעתם העוברים ושביהם הם גוים. סמ"ע ס"ק ל"ב. והש"ך בס"ק כ"ג הביא מתוס' יו"ט בפ' לא יחוור שתמה דהא ממשנה בפ' אלו מציאות מוכח דאין בגוזלות סימן וא"כ אפי' אם רוב ישראל הרי אלו שלו, ודחה דעתן זו קושיא דאפשר שכאן איידי במצאן לפני יאוש דהוי יאוש שלא מדעת ולא הווי יאוש.

ע. ופירש רשי' שע"י הכרמים מדדה אפי' מוחוץ לנ' אמה. סמ"ע ס"ק ל"ג.

פ. פירוש כשהוא בתוך נ' אמה לשתייהם או בשבייל כרמים ואפי' מוחוץ לנ' אמה. סמ"ע ס"ק ל"ד.

צ. דקימ"ל דכשיש ספק بما לטלות אם ברוב או בקרוב תלולים ברוב כמו בס"י רנ"ט סעיף ח'.

ק. היינו כגון שהיה תוך עשרים לשוכן שיוני מועטין ובתוך מ' אמה לשוכן שיוני מרובין, אבל אם היה יותר מני אמה לשוכן אחד אפי' של המרובין הרי זה של الآخر שאין הוא מדדה יותר. ה"ה.

ר. דתולין ברוב העולם שהם גוים ולא בקרוב אף שהם ישראל. סמ"ע ס"ק ל"ו.